

NEMZETI VÁLASZTÁSI BIZOTTSÁG

JEGYZŐKÖNYV
A NEMZETI VÁLASZTÁSI BIZOTTSÁG
2020. JANUÁR 30-I ÜLÉSÉRŐL

Az ülés helyszíne: Nemzeti Választási Iroda székháza (1054 Budapest, Alkotmány u. 3.)

Az ülés ideje: 2020. január 30. 16:00 óra

Jelen vannak: Dr. Bozsóki Éva
Dr. Fábián Adrián
Dr. Lugossy-Sági Krisztina
Dr. Sasvári Róbert
Dr. Avarkeszi Dezső
Dr. Bodolai László
Dr. Borbély Andrea
Dr. Litresits András
Dr. Sárhegyi Zoltán

Dr. Pálffy Ilona NVI elnök
Dr. Sóskuti-Varga Gergely főosztályvezető
az NVI munkatársai

Dr. Bozsóki Éva NVB elnökhelyettes: Köszönti a Nemzeti Választási Bizottság ülésén megjelenteket. Külön köszönti a Nemzeti Választási Iroda elnökét valamint az Iroda munkatársait. Megállapítja, hogy a Bizottság 9 fővel határozatképes. Ismerteti a meghívóban szereplő napirendi pontokat, majd szavazásra bocsátja azok elfogadását.

Szavazás

A Bizottság 2. számú jegyzőkönyvi döntése:

A Bizottság 9 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül megállapítja az alábbi napirendet:

- I. Országos népszavazási kezdeményezések elbírálása
- II. Döntés megüresedett országgyűlési képviselői mandátum kiadásáról

I. Országos népszavazási kezdeményezések elbírálása

1. Hevesi Noémi magánszemély által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés elbírálása

Dr. Bozsóki Éva NVB elnökhelyettes: Ismerteti a benyújtott kérdést, miszerint *„Egyetért-e Ön azzal, hogy a szülőknek és tankötelezett gyermeküknek joguk legyen saját hatáskörükben úgy dönteni, hogy a gyermek a tankötelezettségét magántanulóként, azaz „egyéni munkarendet” követő tanulóként teljesíti?”*

Dr. Sóskuti-Varga Gergely főosztályvezető: A népszavazásra javasolt kérdést Szervező első alkalommal 2019. december 19-én, személyesen eljárva nyújtotta be a Nemzeti Választási Bizottsághoz hitelesítés céljából. A kezdeményezés a törvényi követelményeknek nem felelt meg, mivel 19 érvényes támogató aláírás került csatolásra, ezért azt a Nemzeti Választási Iroda elnöke határozatával elutasította. Szervező a népszavazási kezdeményezést 2020. január 2-án személyesen eljárva további támogató aláírásokat csatolva ismételten benyújtotta, amely alapján az a törvényi követelményeknek már megfelelt, ezért a kérdést a Nemzeti Választási Iroda vezetője az Nsztv. 10. § (2) bekezdése alapján a Nemzeti Választási Bizottság elé terjesztette. Javasolja, hogy a Bizottság a népszavazási egyértelműség követelményének teljesülését vizsgálja meg a kezdeményezés kapcsán.

Dr. Bozsóki Éva NVB elnökhelyettes: A határozattervezet szerint javasolja, hogy a Bizottság a kérdés hitelesítését tagadja meg. Jelen népszavazási kezdeményezés az egyéni munkarenddel kapcsolatos szabályozás megváltoztatására irányul, amit a nemzeti köznevelésről szóló 2010. évi CXC. törvény szabályoz. A Nkt. 2019. szeptember 1-jével hatályba lépő módosítása a korábbi magántanulói jogállást megszüntette és annak helyébe az egyéni munkarend intézményét léptette. Az Nkt. módosítása előtt, a 2012. szeptember 1. és 2019. augusztus 31. közötti időszakban, amennyiben a tankötelezettségét a tanuló nem iskolába járással teljesítette, úgy magántanulói jogviszony keretében tehetett eleget tankötelezettsége teljesítésének. Kiemeli, hogy a magántanuló és egyéni munkarend közötti különbség nem pusztán az elnevezésben áll, hanem számos különbség is kimutatható a szabályozásban. Kifejti, hogy a magántanulói jogviszony létesítésének engedélyezéséről, amit a szülőknek kellett kérelmeznie, az iskola igazgatója volt jogosult dönteni a gyámhatóság és a gyermekjóléti szolgálat véleményének kikérése után, ezzel szemben az egyéni munkarend engedélyezésével kapcsolatos feladatokat az Oktatási Hivatal látja el, ennek során dönt arról, hogy a tanuló a tankötelezettségének egyéni munkarend keretében tehet eleget, valamint az eljárása során, ha szükséges megkeresheti a gyámhatóságot, a gyermekjóléti szolgálatot, az iskolaigazgatót, gyermekvédelmi gondoskodásban részesülő tanuló esetén pedig a gyermekvédelmi gyámot. További eltérés a két szabályozásban, hogy a magántanulói jogviszony létesítését határozott vagy határozatlan, az iskolai tanulmányok végéig lehetett engedélyezni, ezzel szemben az egyéni munkarend

kizárólag határozott időre kérelmezhető és engedélyezhető. Szintén különbség, hogy míg a magántanulói jogviszonyt bármely időpontban lehetett kérelmezni, addig az egyéni munkarend engedélyezésének kérelmezésére a törvényalkotó határidőt szabott. Különbség még, hogy amennyiben az egyéni munkarendben tanuló neki felróható okból két alkalommal nem jelenik meg az osztályozó vizsgán, vagy két alkalommal nem teljesíti a tanulmányi követelményeket, az iskola igazgatója értesíti az Oktatási Hivatalt, és a tanuló a következő félévtől csak iskolába járással teljesítheti a tankötelezettségét, míg ezzel egyenértékű szabályozást az Nkt. a magántanulókra nem tartalmazott. A kérdésben nevesített magántanuló és egyéni munkarendet követő tanuló nem egy az egyben azonos fogalmak, a tankötelezettséget nem iskolába járással teljesítő tanulóakra vonatkozó szabályozás 2019. szeptember 1-jei hatállyal, amikor is megszűnt a magántanulói státusz, több ponton is jelentősen módosult. Nemcsak az engedélyezés fórumára, hanem az engedélyezés időtartamára, valamint a tanuló kötelességének nem teljesítése esetén alkalmazandó jogkövetkezmények vonatkozásában is jelentős változások léptek életbe. Mindezekből kifolyólag a népszavazási kérdésnek a magántanulóként, azaz egyéni munkarendet követő tanulóként szóhasználata megtévesztő a választópolgárok számára, mivel azt a téves látszatot kelti, mintha a magántanulói jogviszony és a tankötelezettség egyéni munkarendben való teljesítése egymás szinonim fogalmai lennének. Sem a választópolgár, sem a jogalkotó számára nem világos, hogy a kérdésből következő jogalkotási kötelezettség a 2019. szeptember 1-jét megelőző szabályozás visszaállítása a magántanulói státusz engedélyezéséről dönteni jogosult személyének megváltoztatásával, vagy arra irányul, hogy maradjanak fenn az Nkt.-nek az egyéni munkarendre vonatkozó szabályai azzal, hogy a döntési jogkör az Oktatási Hivatal helyett a szülő és a tankötelezett gyermeket illesse meg. Mindezen túl az sem hagyható figyelmen kívül, hogy az egyéni munkarend engedélyezéséről való döntést a kezdeményezés nem pusztán a szülőkre, hanem a szülőkre és tankötelezett gyermekükre kívánja telepíteni. A jelen kérdésben tartott érvényes és eredményes népszavazás esetén a jogalkotónak olyan szabályt kellene alkotnia, amely alapján akár a cselekvőképtelen kiskorú által tett jognyilatkozatot is érvényesnek kellene elfogadni, amely következmény a választópolgár számára nem egyértelműen kikövetkeztethető. Nem világos a kérdésből az sem, hogy a döntésre jogosultak közötti érdekellentét feloldása milyen módon történhetne meg. A bemutatottak szerint a kérdésből származhat olyan következmény, amely a kérdésfeltevés alapján rejtve marad a választópolgár előtt, ennél fogva a kérdésben foglalt tartalom és a kérdés tényleges hatása nincsen egymással összhangban, ami miatt sérül a választópolgári egyértelműség követelménye. A kérdés több szempontból sem felel meg az egyértelműség követelményének, javasolja a hitelesítés megtagadását.

Dr. Litresits András NVB tag: Egyetértését fejezi ki a határozattervezettel kapcsolatban. Kiemeli, hogy a [17] pontban kifejtett, a kérdésben megjelölt két intézmény különbsége olyan szintű fogalomzavarokat okozhat, ami az egyértelműségi vizsgálatnak nem felel meg, emiatt támogatja a tervezetet.

Dr. Avarkeszi Dezső NVB tag: Szintén egyetértését fejezi ki a határozattervezettel kapcsolatban, azonban megjegyzi, hogy nem szükséges a tervezetben feltüntetett mennyiségű jogszabályi hivatkozás, főként, ha azok nem kapcsolódnak a kérdés lényegéhez. Különösképpen kiemeli a tervezet [24] bekezdését, ahol valószínűsíthetően a jogszabály hiányossága miatt nem a jogszabályokra, hanem az Oktatási Hivatal tájékoztatására hivatkozik a tervezet, amiben kifejtik, hogy kívánnak eljárni az adott kérdésben, amit a törvény nem szabályoz. Javasolja [24] bekezdés kihagyását az indoklásból és javasolja, hogy a jövőben arra törekedjen a Bizottság, hogy az igazán fontos tartalmi kérdések kerüljenek bele egy tervezetbe.

Dr. Borbély Andrea NVB tag: Egyetértését fejezi ki a határozattervezet érdemi részével. Véleménye szerint a [27] – [34] bekezdés az egyfajta kifejtés, meglátása szerint nem kerül ebben a részre kifejtésre, hogy jogsértésről vagy Alaptörvénybe ütközésről lenne szó, emiatt a tervezet ezen részt elhagyhatónak látja, a lényeg a korábbi részekben leírásra kerül.

Dr. Bozsóki Éva NVB elnökhelyettes: További kérdés, hozzászólás nincs, elsőként a döntés irányát bocsátja szavazásra.

Szavazás

A Bizottság 3. számú jegyzőkönyvi döntése:

A Bizottság 9 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül az *„Egyetért-e Ön azzal, hogy a szülőknek és tankötelezett gyermeküknek joguk legyen saját hatáskörükben úgy dönteni, hogy a gyermek a tankötelezettségét magántanulóként, azaz „egyéni munkarendet” követő tanulóként teljesíti?”* népszavazásra javasolt kérdés hitelesítését megtagadja.

Dr. Bozsóki Éva NVB elnökhelyettes: Szavazásra bocsátja a határozat indokolását a javasolt módosításokkal, tehát a [24], [27] – [34] bekezdések elhagyásával.

Szavazás

Megállapítja, hogy a Bizottság 8 igen és 1 nem szavazattal a hitelesítés megtagadásáról rendelkező határozatot a tervezet [24], valamint [27]-[34] bekezdései elhagyásával fogadja el.

2. Hevesi Noémi magánszemély által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés elbírálása

Dr. Bozsóki Éva NVB elnökhelyettes: Ismerteti a benyújtott kérdést, miszerint *„Egyetért-e Ön azzal, hogy a tankötelezettség teljesítésének megkezdését a gyermek iskolaérettsége határozza meg, amit a szülők és egy, a gyermeket jól ismerő szakember együttesen állapítanak meg?”*

Dr. Sóskuti-Varga Gergely főosztályvezető: A népszavazásra javasolt kérdést Szervező első alkalommal 2019. december 19-én, személyesen eljárva nyújtotta be

a Nemzeti Választási Bizottsághoz hitelesítés céljából. A kezdeményezés a törvényi követelményeknek nem felelt meg, mivel 19 érvényes támogató aláírás került csatolásra, ezért azt a Nemzeti Választási Iroda elnöke határozatával elutasította. Szervező a népszavazási kezdeményezést 2020. január 2-án személyesen eljárva további támogató aláírásokat csatolva ismételt benyújtotta, amely alapján az a törvényi követelményeknek már megfelelt, ezért a kérdést a Nemzeti Választási Iroda vezetője az Nsztv. 10. § (2) bekezdése alapján a Nemzeti Választási Bizottság elé terjesztette. Javasolja, hogy a Bizottság a népszavazási egyértelműség követelményének teljesülését vizsgálja meg a kezdeményezés kapcsán.

Dr. Bozsóki Éva NVB elnökhelyettes: A határozattervezet szerint javasolja a Bizottság számára, hogy a kérdés hitelesítését tagadja meg a kérdés egyértelműségének hiánya okán. A tárgyalt országos népszavazási kezdeményezés arra irányul, hogy a tankötelezettség teljesítésének megkezdését a gyermek iskolaérettsége határozza meg, illetve, hogy az iskolaérettség meglétét a szülő és egy, a gyermeket jól ismerő szakember együttesen állapítsa meg. A kérdés két részből áll, az első része, hogy a tankötelezettség teljesítésének megkezdését a „gyermek iskolaérettsége” határozza meg. Az iskolaérettséget, mint kritériumrendszert a 363/2012. (XII. 17.) Kormányrendelet rögzíti. A hatályos szabályozás alapján megállapítható, hogy az „iskolaérettség” a jelenlegi szabályozásban is a tankötelezettség teljesítésének megkezdéséhez szükséges lényeges kritérium. A kérdés tévesen sugallja a választók számára, hogy a gyermek iskolakezdése nem az „iskolaérettség” függvénye. A hatályos szabályok szerint ugyanis a megfelelő életkor elérése nem eredményezheti automatikusan a tankötelezettség megkezdését, ha a gyermek fejlődésében meglévő körülmények az „iskolaérettség” elérését gátolták, és ezt a szülő kezdeményezésére indult vizsgálatban az Oktatási Hivatal megállapítja. A kérdés a hatályos szabályozással összevetve azt feltételezi, hogy minden egyéb feltételtől függetlenül a 6. életév betöltése iskolakötelezettséget eredményez, ezzel szemben csak egy megdönthető vélelmet keletkeztet az „iskolaérettség” fennállásáról, és a 7. életév betöltését megelőzően csak a vélelem fennmaradása alapozhatja meg a tankötelezettséget. Felvethető a kérdés olyan értelmezése is, amely szerint a jelenleg abszolút érvényű hetedik életév betöltését követő tankötelezettséget is törölné, és kizárólag az „iskolaérettség” életkortól függetlenül történő megállapítása eredményezne tankötelezettséget, azonban a kérdés ebben az esetben is megtévesztő. A kérdés egyértelműségével szembeni érv, hogy a kérdés nem érinti az óvodai nevelést, amely az Nkt. alapján szintén kötelező a tankötelezettség kezdetéig, ezért a választópolgár előtt rejtve marad az a körülmény, hogy amennyiben a kérdésben tartott eredményes népszavazás eredményeként eltörlésre kerül a tankötelezettség életkor alapján történő beállása, úgy a gyermek akár nagykorúságáig a kötelező óvodai nevelés hatálya alatt marad. A kérdés második részében az „iskolaérettségről” való döntés alanyait kívánja közelebbről meghatározni, úgy mint a szülőt, és „egy a gyermeket jól ismerő szakembert”. Az eljárásban a hatóság, ami az Oktatási Hivatal és az ügyfél, vagyis a szülő és gyermek mellett elsősorban szakértői

bizottság vehet részt. A népszavazási kérdés a hatósági döntés meghozatalára vonatkozó hatáskör átirányítására, vagy a formai döntéshozatal megszüntetésére irányulhat. Az első értelmezés esetében a kérdésben foglaltak arra a jogbiztonság követelményének keretei között megvalósíthatatlan eredményre is vezetnének, hogy a hatósági eljárásban a kérelmező és a döntéshozó ugyanaz a személy lenne. További egyértelműségi probléma a szülő és a „gyermeket jól ismerő szakember” együttdöntési joga, ugyanis a kérdés nem határozza meg a konszenzuális döntés feltételeit, konszenzus elmaradása esetén követendő eljárást, különösen azt a lényeges elemet, hogy a konszenzus elmaradása esetén a döntési jog átszáll-e valamely állami szervre, vagy valamilyen irányú automatikus döntést eredményez-e. Sem a jogalkotó számára nem lenne egyértelmű, hogy pontosan milyen irányú jogalkotási kötelezettség terhelné, sem a választópolgárok számára nem volna egyértelmű, hogy a népszavazásra szánt kérdés támogatása esetén pontosan ki is döntene a gyermekek iskolaérettségének megállapításáról. A választópolgárok számára felmerülhet az, hogy a „gyermeket jól ismerő szakember” az óvoda vezetője, mindemellett értelmezhető úgy is, hogy a gyermek óvodapedagógusa, esetleg a védőnő, aki a várandósság kezdetétől nyomon követi a gyermek fejlődését egészen a tanulói jogviszony kezdetéig. Mivel nem egyértelmű, hogy a választópolgár a népszavazásra szánt kérdés támogatásával mely szakember hatáskörébe utalná az iskolaérettség eldöntését, a kérdés ezen okból sem felel meg a választópolgári egyértelműségnek. Alkotmánybírósági döntésre hivatkozva hangsúlyozza, hogy az iskolaérettségről való döntés egy szakkérdés, annak megállapítása elsősorban szakmai kérdés. Ezen túl a népszavazási kezdeményezés több, egymással nem szükségszerűen összefüggő kérdést foglal magában. A két részkérdés különbözősége okán értelemszerűen azokra eltérő válasz is adható, attól függően, hogy a választópolgár mely részkérdéssel ért egyet, így a népszavazásra szánt kérdés ezen okból sem felel meg a választópolgári egyértelműség követelményének. Tekintettel arra, hogy a népszavazási kérdés több szempontból sem felel meg az egyértelműség követelményének, így a hitelesítés megtagadását javasolja a Bizottság részére.

Dr. Avarkeszi Dezső NVB tag: Kifejti, hogy a határozattervezettel nem ért egyet, ugyanis meglátása szerint a kérdés egyértelmű, megválaszolható mind a választópolgár, mind pedig az Országgyűlés részéről. Véleménye szerint a [19] bekezdés, miszerint „a kérdés megtévesztő jellege abból fakad, hogy azt a téves látszatot kelti, mintha a gyermek tankötelezettsége és nevelése azonos lenne az iskolarendszerű képzésben való részvételével”, nem pontos, ugyanis a kérdés nem a tankötelezettségről, hanem a tankötelezettség teljesítésének a megkezdéséről szól. Kiemeli a tervezet [20] bekezdését, amiben a tervezet felrója, hogy a kérdés nem foglalkozik az óvodai neveléssel. Megjegyzi, hogy amennyiben a kérdés foglalkozna az óvodai neveléssel is, a Bizottság az ilyen tartalommal is rendelkező kérdést már túl összetettnek találná és emiatt tagadná meg a hitelesítést, így pedig ennek hiányát nevesíti megtagadási okként. Végezetül a [24] bekezdést emeli ki, szerinte az

Alaptörvény különböző pontjai között nincsen feloldhatatlan ellentét és így nem merül fel alkotmányossági probléma sem.

Dr. Litresits András NVB tag: Csatlakozik Dr. Avarkeszi Dezső felszólalásához, és jelzi, hogy nem ért egyet a határozattervezettel. A kérdés meglátása szerint egyértelmű, a felvetett egyértelműségi problémát, vagyis, hogy a szülő és a „gyermeket jól ismerő szakember” konszenzusának elmaradása esetén mi a követendő eljárás, a törvényalkotás keretei között lehet kezelni.

Dr. Bozsóki Éva NVB elnökhelyettes: További kérdés, hozzászólás nincs, szavazásra bocsátja a határozattervezet elfogadását.

Szavazás

Megállapítja, hogy a Bizottság 6 igen szavazattal és 3 nem szavazattal az *„Egyetért-e Ön azzal, hogy a tankötelezettség teljesítésének megkezdését a gyermek iskolaérettsége határozza meg, amit a szülők és egy, a gyermeket jól ismerő szakember együttesen állapítanak meg?”* népszavazásra javasolt kérdés hitelesítését megtagadja.

3. Hevesi Noémi magánszemély által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés elbírálása

Dr. Bozsóki Éva NVB elnökhelyettes: Ismerteti a benyújtott kérdést, miszerint *„Egyetért-e Ön azzal, hogy Magyarországon élő tankötelezett gyermekeknek joguk legyen Magyarországon nem bejegyzett, nemzetközi tanintézmények tanulóiként teljesíteni a tankötelezettségüket?”*

Dr. Sóskuti-Varga Gergely főosztályvezető: A népszavazásra javasolt kérdést Szervező első alkalommal 2019. december 19-én, személyesen eljárva nyújtotta be a Nemzeti Választási Bizottsághoz hitelesítés céljából. A kezdeményezés a törvényi követelményeknek nem felelt meg, mivel 19 érvényes támogató aláírás került csatolásra, ezért azt a Nemzeti Választási Iroda elnöke határozatával elutasította. Szervező a népszavazási kezdeményezést 2020. január 2-án személyesen eljárva további támogató aláírásokat csatolva ismételten benyújtotta, amely alapján az a törvényi követelményeknek már megfelelt, ezért a kérdést a Nemzeti Választási Iroda vezetője az Nsztv. 10. § (2) bekezdése alapján a Nemzeti Választási Bizottság elé terjesztette. Javasolja, hogy a Bizottság a népszavazási egyértelműség követelményének teljesülését vizsgálja meg a kezdeményezés kapcsán.

Dr. Bozsóki Éva NVB elnökhelyettes: A határozattervezet szerint javasolja, hogy a kérdés hitelesítését a Bizottság tagadja meg a kérdés egyértelműségének hiánya okán. A népszavazási kezdeményezés, amely a „Magyarországon élő tankötelezett gyermekeknek” kíván lehetőséget biztosítani arra, hogy tankötelezettségüket „Magyarországon nem bejegyzett, nemzetközi tanintézmények tanulóiként” is teljesíthessék megfogalmazása okán többféle értelmezési lehetőséget is felvet.

A kérdésben használt nemzetközi tanintézmény a hatályos szabályozás alapján a nemzetközi iskola fogalmával azonosítható, nem ilyen egyértelműen azonosítható azonban a „bejegyzett” kifejezés. Amennyiben a bejegyzés alatt az akkreditáció értendő, e fogalom értelmezésének vizsgálata kapcsán az a megállapítás tehető, hogy a kezdeményezés az Nkt. 90. § (1) bekezdésében nevesített nemzetközi iskolákra vonatkozik. Ezeknek az oktatási intézményeknek az akkreditációja, illetve az elismerés kiadása, azaz a kérdés szerinti „bejegyzése” nem a magyar hatóságok által történik. Ebből kifolyólag ebben az értelmezésben a kezdeményezés, illetve az arra adott „igen” válasz a hatályos szabályozás fenntartására irányul, mivel a nemzetközi szervezet által akkreditált és elismert, Magyarországon működő nemzetközi iskolában folytatott tanulmányok további kötelezettség teljesítése nélkül a tankötelezettség teljesítésének minősülnek. A bejegyzett szó másik értelmezési tartománya, hogy az az Nkt. 90. § (3) bekezdése szerinti, az oktatásért felelős miniszter általi hivatalból való nyilvántartásba vétellel azonosítható, ezen megközelítés alapján a kezdeményezés arra vonatkozik, hogy olyan tanintézményben is lehessen teljesíteni a tankötelezettséget, amelyet az oktatásért felelős miniszter nem vett nyilvántartásba. Ebben az értelmezésben a kezdeményezés az Nkt. szabályainak olyan módosításra irányul, amelynek alapján a tankötelezettség olyan intézményben is teljesíthető lenne, amely a hatályos szabályok szerint nem minősül iskolának. Ennek alapján viszont nem világos, hogy a kérdésben szereplő intézményt mely szerv, hatóság minősíti „tanintézménynek”, azaz ki az akkreditáló, vagy nyilvántartásba vevő szerv, illetve az sem határozható meg egyértelműen, hogy mi az a jogszabályi környezet, szabályrendszer, amely alapján abban a nevelés-oktatás folyik. Így a kérdésben tartott érvényes és eredményes népszavazás esetén a választópolgároknak úgy kellene döntést hozniuk, hogy semmilyen információjuk nincs arról, hogy az oktatási tevékenység végzésére milyen szerv által feljogosított, illetve milyen szabály- és követelményrendszer alapján működő intézmény tekintetében foglalnak állást.

A kérdés további értelmezési lehetősége, hogy az a tankötelezettség külföldi nevelési – oktatási intézményben történő teljesítésével állhat kapcsolatban. Ebben az értelmezésben a kérdés arra irányul, hogy függetlenül attól, hogy mi az adott külföldi ország oktatási rendszerének tartalmi szabályozása, tantárgyi struktúrája és követelményrendszere, és az milyen mértékben tér el a hazaitól, az ilyen tanulmányok a hazatérést követően automatikusan beszámításra kerüljenek, osztályozó vagy különbözeti vizsgára vonatkozó kötelezettség nélkül. Ezen értelmezési tartománynak azonban azért nem feleltethető meg teljesen a kérdés, mert e keretek között egyáltalán nem értelmezhető a kérdésben szereplő „Magyarországon nem bejegyzett” jelző, mivel a szóban forgó, az Nkt. 91. §-a szerinti intézmények külföldön, azaz nem Magyarországon működnek, az alatt nem érthetők a külföldön működő magyar nevelés-oktatási intézmények sem, ennél fogva értelemszerű, hogy azok magyarországi bejegyzése nem történik meg. Ugyan a kérdés a társadalom széles rétegét érinti, valójában olyan bonyolult szakpolitikai kérdést hordoz, amelynek megértéséhez a választópolgároknak olyan értékelő és

átlátó szemléletre, tudásra lenne szükségük, amely alapvetően nem elvárható. Mindezek alapján megállapítja, hogy a kérdés nem felel meg az Nsztv. 9. § (1) bekezdésében rögzített népszavazási egyértelműség követelményének, amely miatt javasolja a kérdés hitelesítésének megtagadását.

Kérdés és hozzászólás hiányában szavazásra bocsátja a határozattervezet elfogadását.

Szavazás

Megállapítja, hogy a Bizottság 9 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül az *„Egyetért-e Ön azzal, hogy Magyarországon élő tankötelezett gyermekeknek joguk legyen Magyarországon nem bejegyzett, nemzetközi tanintézmények tanulóiként teljesíteni a tankötelezettségüket?”* népszavazásra javasolt kérdés hitelesítését megtagadja.

4. Hevesi Noémi magánszemély által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés elbírálása

Dr. Bozsóki Éva NVB elnökhelyettes: Ismerteti a benyújtott kérdést, miszerint *„Egyetért-e Ön azzal, hogy az Országgyűlés törvényt alkosson arról, hogy az egyes kétszámjegyű főutak létesítése és felújítása kizárólag úgy történhet meg, hogy biztosítani kell a kerékpárosok biztonságos közlekedését is az adott útszakaszon?”*

Dr. Sóskuti-Varga Gergely főosztályvezető: A népszavazásra javasolt kérdést Szervező első alkalommal 2019. december 19-én, személyesen eljárva nyújtotta be a Nemzeti Választási Bizottsághoz hitelesítés céljából. A kezdeményezés a törvényi követelményeknek nem felelt meg, mivel 19 érvényes támogató aláírás került csatolásra, ezért azt a Nemzeti Választási Iroda elnöke határozatával elutasította. Szervező a népszavazási kezdeményezést 2020. január 2-án személyesen eljárva további támogató aláírásokat csatolva ismételten benyújtotta, amely alapján az a törvényi követelményeknek már megfelelt, ezért a kérdést a Nemzeti Választási Iroda vezetője az Nsztv. 10. § (2) bekezdése alapján a Nemzeti Választási Bizottság elé terjesztette. Javasolja, hogy a Bizottság a népszavazási egyértelműség követelményének teljesülését vizsgálja meg a kezdeményezés kapcsán.

Dr. Bozsóki Éva NVB elnökhelyettes: A határozattervezet szerint javasolja, hogy a kérdés hitelesítését a Bizottság tagadja meg a kérdés egyértelműségének hiánya okán. A népszavazási kezdeményezés arra irányul, hogy a szülőknek joguk legyen saját belátásuk szerint úgy dönteni, hogy nem kívánnak igénybe venni óvodai nevelést, hanem egyéb módon kívánják biztosítani a gyermek szocializálódását és a tankötelezettség megkezdéséhez szükséges feltételeket. Az óvoda fogalmát, az óvodai nevelésben való részvételre vonatkozó szabályokat az Nkt. tartalmazza, amelyet ismertet. A törvény a kötelező óvodai ellátást a gyermek három éves korától írja elő, azonban a szülő kérelme alapján a gyermek jogos érdekét szem előtt tartva, a negyedik életéve betöltésének évéig kérheti a gyermek felmentését az óvodai foglalkozáson való részvétel alól. Ismerteti az óvodai nevelésre vonatkozó

szabályozás korábbi jogtörténetét. Idézi az Alaptörvény XVI. cikkét, és elmondja, hogy ezen alaptörvényi rendelkezés a szülő jogai mellett a gyermeknek a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz való jogát is deklarálja, a (3) bekezdés pedig a szülőknek a kiskorú gyermekről való gondoskodását, a taníttatása kötelezettségét rögzíti. Ennek a kötelezettségnek a szülő óvodai nevelésre kötelezett korú gyermekének az állam által fenntartott intézményi keretek között biztosított óvodai nevelés igénybevételével tehet eleget. Hivatkozik a Gyermekjogi Egyezményre is, amely szerint a gyermek nevelésében elsődlegesen a szülői felelősséget emeli ki, amelyet a gyermek mindenképp felett álló érdeke motivál, és ehhez az államnak kell segítséget nyújtania a megfelelő intézményi háttér biztosításával. Ezen túl utal az Alkotmánybíróság 3046/2013. (II. 28.) AB határozatában foglaltakra is. Álláspontja szerint a kérdés hitelesítése az Alaptörvény idézett rendelkezésének sérelmére is vezethet.

Dr. Avarkeszi Dezső NVB tag: A tervezettel kapcsolatban megjegyzi, hogy az kizárólagosan az egyértelműség hiányára vonatkozik, miközben az elnökhelyettesi indoklás az alkotmányos problémákat vetett fel. Felhívja a figyelmet arra, hogy egy népszavazási kérdés hitelesítésének eldöntése során a Bizottságnak nem arról kell döntenie, hogy egyért-e azzal tartalmilag, amit a kezdeményező el kíván érni a kezdeményezéssel, hanem, hogy a jogszabályi követelményeknek megfelel-e. Miután az egyértelműség szerepel az indoklásban, a határozattervezettel nem ért egyet, meglátása szerint a kérdés egyértelmű, a tervezetben szereplő indokolást nem tartja meggyőzőnek.

Dr. Bozsóki Éva NVB elnökhelyettes: Kifejti, hogy a korábbi határozattervezetekben jobban kifejtésre került az egyértelműség hiánya, emiatt jelen esetben az esetlegesen felmerülő alkotmányossági problémákat is ismertetni kívánta.

Dr. Litresits András NVB tag: Egyetértését fejtja ki a határozattervezettel, javaslatot tesz a tervezet indoklásának kiegészítésére az Alaptörvény XVI. cikkével, ami szerint minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz, továbbá a szülőknek joguk van megválasztani a gyermeküknek adandó nevelést, valamint a szülők kötelesek kiskorú gyermekükről gondoskodni, e kötelezettség magában foglalja gyermekük taníttatását. Igaz, jelen esetben az óvodai nevelésről van szó, aminek a tekintetében el lehet vitatkozni azon, hogy taníttatásnak minősül-e vagy sem, viszont úgy gondolja, hogy a XVI. cikkben nevesített szülő kötelezettség teljesítése az óvodai nevelésben tud csak manifesztálódni. Az egyértelműség körében kifejti, hogy rendkívül zavarónak tartja azt a megfogalmazását a kérdésnek, hogyha nem vesznek igényben óvodai nevelést, milyen egyéb módon kívánják biztosítani gyermekük szocializálódását és a tankötelezettség megkezdéséhez szükséges felkészítését. Felteszi a kérdést, hogy mit jelent az, hogy „egyéb módon” kívánják biztosítani. Másrészt álláspontja szerint nem világos, hogy a gyermek szocializálódása és a tankötelezettség megkezdéséhez szükséges felkészítés ugyan

azt jelenti vagy sem. Amennyiben nem, az további alkérdésekhez vezet és felmerül ezen okból is az egyértelműség hiánya.

Dr. Borbély Andrea NVB tag: Egyetértését fejezi ki a határozati javaslat rendelkező részével, az indokolással viszont nem ért egyet. Csatlakozik Dr. Litresits Andrásnak az Alaptörvény XVI. cikk (3) bekezdése kapcsán kifejtett érveléséhez. Álláspontja szerint a kérdés szerinti „egyéb mód”-ba bármi belefér, nincs megfogalmazva és nincsen biztosítva az, hogy az egyéb típusú neveléssel teljesül az Alaptörvény XVI. cikk (3) bekezdése által a szülőkre rótt kötelesség. Értelmezési szempontból és az Alaptörvénybe ütközés miatt is úgy véli, hogy helye van az elutasításnak.

Dr. Sasvári Róbert NVB tag: Egyetértését fejezi ki Dr. Litresits András és Dr. Borbély Andrea által elmondottakkal, Dr. Avarkeszi Dezső által kifejtettekhez hozzáteszi, hogy egyetért azzal, hogy az egyértelműség során a Bizottságnak nem kell vizsgálnia a kérdés tartalmát, viszont ennek a kérdésnek a másik tagmondata feltételes módban van, tehát ha a választópolgárnak igennel vagy nemmel kell válaszolnia erre a kérdésre, akkor ezt nem tudja megtenni.

Dr. Sárhegyi Zoltán NVB tag: A határozattervezetet támogatja, az elmondottakhoz hozzáteszi, hogy a Kúria gyakorlata szerint az egyértelműség hiányát jelenti az, hogyha a kérdés alapján a választópolgár nem tudja, hogy mire szavaz. Megítélése szerint ennél a kérdésnél ez a probléma is felmerül.

Dr. Bozsóki Éva NVB elnökhelyettes: Kérdés, hozzászólás nincs, a Dr. Litresits András, Dr. Borbély Andrea és a Dr. Sasvári Róbert által jelzett kiegészítésekkel bocsátja szavazásra a határozattervezet elfogadását.

Szavazás

Megállapítja, hogy a Bizottság 8 igen szavazattal és 1 nem szavazattal az „*Egyetért-e Ön azzal, hogy az Országgyűlés törvényt alkosson arról, hogy az egy- és kétszámjegyű főutak létesítése és felújítása kizárólag úgy történhet meg, hogy biztosítani kell a kerékpárosok biztonságos közlekedését is az adott útszakaszon?*” a népszavazásra javasolt kérdés hitelesítését megtagadja.

II. Döntés megüresedett országgyűlési képviselői mandátum kiadásáról

1. Döntés Grécsi Zsolt lemondása okán a Demokratikus Koalíció pártlistáján megüresedett országgyűlési képviselői mandátum kiadásáról

Dr. Sóskuti-Varga Gergely főosztályvezető: Grécsi Zsolt országgyűlési képviselő 2019. december 31-én benyújtott nyilatkozatával írásban lemondott országgyűlési képviselői megbízatásáról, amelyről az Országgyűlés Hivatalának főigazgatója 2020. január 6-án elektronikus levélben arról tájékoztatta a Nemzeti Választási Bizottság elnökét. A pártlistát állító jelölő szervezet, a Demokratikus Koalíció a Ve.-ben meghatározott határidőben, 2020. január 24-én a lemondott képviselő helyére a pártlista 14. sorszám alatti helyén szereplő Varga Zoltán Imrét jelentette be a

megüresedett mandátum betöltésére. A bejelentés a törvényi feltételeknek megfelelt, így a határozattervezet arra tesz javaslatot, hogy a Bizottság Varga Zoltán Imre részére adja ki a mandátumot.

Dr. Bozsóki Éva NVB elnökhelyettes: A határozattervezet szerint javasolja, hogy a Bizottság a megüresedett mandátumot Varga Zoltán Imre részére adja ki.

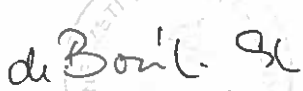
Kérdés, hozzászólás nincs, szavazásra bocsátja a határozattervezet elfogadását.

Szavazás

Megállapítja, hogy a Bizottság 9 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül Gréczi Zsolt lemondása miatt megüresedett országgyűlési képviselői mandátumot a Demokratikus Koalíció pártlistájának 14. sorszám alatti helyén szereplő Varga Zoltán Imre részére kiadja.

Dr. Bozsóki Éva NVB elnökhelyettes: A napirendi pontokat a Bizottság feldolgozta, köszöni a részvételt és a mai munkát, az ülést bezárja.

k. m. f.

Dr. Bozsóki Éva
a Nemzeti Választási Bizottság
elnökhelyettese